

Spontane verbossing versus aanplanting

Het project 'Vergelijking van de vegetatiestructuur en –soortensamenstelling bij spontane verbossing versus bosaanplanting' startte in 2003. Dit project gebeurt i.o.v. AMINAL, afd. Bos & Groen en verloopt in samenwerking met het KBIN.

Zowel vanuit het natuurbeleid als vanuit het huidig bosbeleid wordt de laatste jaren gepleit voor meer aandacht voor natuurlijke processen. In die visie past ook het pleidooi voor de herwaardering van **spontane verbossingsprocessen** via nietsdoenbeheer of extensieve begrazing. Bij spontane verbossing gaat men ervan uit dat processen zoals bezetting van de standplaats en kroonsluiting geleidelijker verlopen. De bossen zouden ook een grotere heterogeniteit in het horizontaal vlak vertonen, met diverse (eventueel in elkaar overlopende) vegetatietypes, gaande van open vegetaties tot gesloten bos. Aan dergelijke gevarieerde boslandschappen wordt ook een hoge ecologische waarde gekoppeld. De achtergrondgedachte is dat een hogere structuurdiversiteit tot een hogere soortenrijkdom zou leiden. Maar in hoeverre deze perceptie met de realiteit overeenkomt, is nog onvoldoende wetenschappelijk onderbouwd.

Het deelproject dat het team Boscologie en Bosbehandeling uitwerkt, wil een antwoord formuleren op deze **onderzoeksvragen**: **(1)** Wat zijn de verschillen in de structuur van de boomlaag tussen aanplantingen en spontane verbossingen op voormalig intensieve landbouwgronden? **(2)** Welke verschillen vertoont de kruidlaag naar soortensamenstelling en bedekking? **(3)** Wat is de impact van zaadbomen in de buurt van het terrein?

Dit jaar inventariseerden we de kruidlaag, moslaag en boomlaag van 24 terreinen (12 verbossingen en 12 aanplantingen) jonger dan 30 jaar.

contactpersonen: Arne Verstraeten,
Luc De Keersmaecker en Kris Vandekerkhove

Gevarieerde spontane verbossing gedurende 13 jaar in Overijse (foto: Arne Verstraeten).